

L kapitola 18.

[1] Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat: [2] "V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. [3] V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: 'Zastaň se mne proti mému odpůrci.' [4] Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: 'I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, [5] dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit a nakonec mě umoří.'" [6] A Pán řekl: "Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce! [7] Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá? [8] Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?" [9] O těch, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl toto podobenství: [10] "Dva muži vstoupili do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus, druhý celník. [11] Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: 'Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník. [12] Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.' [13] Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: 'Bože, slituj se nade mnou hříšným.' [14] Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen." [15] Přinášeli mu i nemluvnátka, aby se jich dotýkal. Když to učedníci viděli, zakazovali jim to. [16] Ježíš si je zavolal k sobě a řekl: "Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. [17] Amen, pravím vám, kdo nepřijme království Boží jako dítě, jistě do něho nevejde." [18] Jeden z předních mužů se ho otázel: "Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?" [19] Ježíš mu řekl: "Proč mi říkáš 'dobrý'? Nikdo není dobrý, jedině Bůh. [20] Příkladní znáš: Nezcizoložíš, nezabiješ, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, cti otce svého i matku." [21] On řekl: "To všechno jsem dodržel od svého mládí." [22] Když to Ježíš uslyšel, řekl mu: "Jedno ti ještě schází. Prodej všechno co máš, rozděl chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!" [23] On se velice zarmoutil, když to slyšel, neboť byl velmi bohatý. [24] Když Ježíš viděl, jak se zarmoutil, řekl: "Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství! [25] Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý člověk vešel do Božího království." [26] Ti, kdo to slyšeli, řekli: "Kdo tedy může být spasen?" [27] Odpověděl: "Nemožné u lidí je u Boha možné." [28] Petr řekl: "Hle, my jsme opustili, co bylo naše, a šli jsme za tebou." [29] On jim řekl: "Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo ženu nebo bratry nebo rodiče nebo děti pro Boží království, [30] aby v tomto čase nedostal mnohokrát víc a v přicházejícím věku život věčný." [31] Vzal k sobě svých Dvanáct a řekl jim: "Hle, jdeme do Jeruzaléma a na Synu člověka se naplní všechno, co je psáno u proroků. [32] Neboť bude vydán pohanům a budou se mu posmívat a tupit ho a plivat na něj, [33] zbijou ho a zabijí; a třetího dne vstane." [34] Oni však ničemu z toho nerozuměli, smysl těch slov jim zůstal skryt a nepochopili, co říkal. [35] Když se Ježíš přiblížil k Jerichu, seděl u cesty jeden slepec a žebral. [36] Když uslyšel, že kolem prochází zástup lidí, ptal se, co se to děje. [37] Řekli mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský. [38] Tu zvolal: "Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!" [39] Ti, kteří šli vpředu, ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou!" [40] Ježíš se zastavil a přikázal, aby ho k němu přivedli. [41] Když se přiblížil, Ježíš se ho otázel: "Co chceš, abych učinil?" On odpověděl: "Pane, ať vidím." [42] Ježíš mu řekl: "Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila." [43] Ihned prohlédl, šel za ním a oslavoval Boha. A všechen lid, který to viděl, vzdal Bohu chválu.